

„Vedlagte Skrivelse fra Hr. Stabssergent A. Olsen modtog jeg tilsendt den 3. December d. A.

Efter at have læst den, gik jeg op i Officersforeningen, hvor jeg læste „Artiklerne“ i „Social-Demokraten“. I Overensstemmelse med Stabssergentens Skrivelse skal jeg meddele, at „Social-Demokraten“'s Oplysninger vedrørende Lægeundersøgelsen paa Frederiksberg Slot er urigtige.

Den 20. Oktober d. A. mødte jeg efter Ordre paa Frederiksberg Slot for at foretage Lægeundersøgelsen over det til Sønderjylland indkaldte Mandskab af 18de og 22de Bataillon.

Mandskabet blev kaldt frem een ad Gangen og blev underkastet kropsligt Eftersyn, specielt for Utøj, Kønssygdomme og lign. Spørgsmaalet „fejler De noget?“ blev rettet til hver enkelt, og ingen fik Tilladelse til at træde af, førend han havde afgivet sit Svar herpaa.

I de Tilfælde, hvor en Mand viste sig at være syg eller angav at lide af en alvorlig Sygdom eller fremviste Lægeattester, blev vedkommende holdt tilbage og underkastet en fornyet Undersøgelse.

Der var ingen af det den Dag indkaldte Mandskab, der led af Sygdomme, specielt ikke paafaldende Bleghed (Anæmi), eller angav at lide af Sygdomme, som krævede øjeblikkelig Hospitalsindlæggelse.

Da mange af det indkaldte Mandskab glædede sig til at komme til Sønderjylland, lod jeg i enkelte Tilfælde, hvor der var Tale om Hospitalsbehandling, Patienten vælge mellem at blive behandlet her i København eller i Sønderjylland.

Jeg fremhæver, at i intet af disse Tilfælde var der Tale om Anæmi eller Mavesaar eller Symptomer, der kunde tyde i denne Retning.

Ærede Medlemmer vil erkende, at der i denne Erklæring fra Lægens Side ikke er taget Afstand fra en eneste Tøddel af det, Stabssergenten har indberettet, og som han havde til Erklæring, og jeg maa derfor tro, at Lægen har godkendt i et og alt Stabssergentens Indberetning. Ud fra det Synspunkt var det, jeg den Dag, Sagen var fremme i Folketinget, forelagde for det høje Ting her de Oplysninger, jeg havde fra de to eneste Mænd, der kunde give Oplysninger om denne Sag, fordi det var de to, der var til Stede paa Krigsministeriets Vegne. Men saa siger Lægen, da han bliver interviewet angaaende dette Spørgsmaal, at det er gaaet op for ham, at der maa være sket en Forveksling imellem en Soldat, der ligger

ude paa Garnisonssygehuset, en Soldat, der led af Ringorme, han var oversaaet med Ringorme over hele sin Krop, Selvfølgelig maatte man sagtens kunne kende denne Mand med Ringormene fra de andre og se, at der havde været Forskel paa ham og de andre, men denne Mand med Ringormene var imidlertid lagt ud paa Hospitalet. Den Samtale, som Stabssergenten mente der var ført mellem Lægen og Jørgensen, skulde nu være en Samtale, der var ført mellem Lægen og den Mand, der laa med Ringorme. Det er, som sagt, mærkeligt, at man ikke har kunnet se den Forskel, der var paa den Mand med Ringormene og den anden, for den Mand med Ringormene maa have været saa forskellig fra de andre, at man dog maatte kunne forudsætte, at vedkommende vidste, hvem de talte med. Lægen siger altsaa, at der maa være foregaaet en Forveksling mellem to Personer. Men den, der har foretaget den Forveksling, er jo Stabssergenten. Jeg har nu set det forfærdelige Postyr, som er fremkommet, som om det var mig, der havde forvekslet de to Personer, som om jeg havde givet en forkert Fremstilling af, hvad der forelaa. Nej, jeg har kun haft een Mand for Øje, og det er den Mand fra 18de Bataillon, Nr. 266, som hed Ludvig Jørgensen, og som desværre er afgaaet ved Døden paa Garnisonssygehuset. Enhver, der læser, hvad jeg sagde den Dag, da Sagen var for her, og den Dag, den var for i Landstinget, maa erkende, at den Mand, jeg talte om baade i Folketinget og i Landstinget, er den Mand, der kom til Sønderjylland, og som, da han kom dør, meldte sig syg og blev taget under Lægebehandling og indlagt — ikke paa Militærsygehuset, af den Grund, at der ikke er et militært Sygehus, men paa et civil Sygehus, hvor han blev behandlet af en civil Læge. Det er den Mand, jeg skildrede for Tingene. Han kom altsaa ind paa Hospitalet, og da han havde ligget der i 6 Dage, blev han udskrevet. Da han fik Lyst til at gaa med i et Aftenselskab, som Borgere og Borgerinder i Aabenraa havde foranlediget for at byde de nye Soldater velkommen, bad han om at blive udskrevet saa betids, at han kunde komme med til Sammenkomsten, og dør var han saa til langt ud paa Natten. Næste Dag mente han sig selv i Stand til at foretage mindre Øvelser og gjorde derfor Forsøg paa at komme med til en Øvelse udenfor Byen. Men han gik ikke langt, før han blev træt og følte sig mat, saa blev en Korporal sat til at passe paa ham, og da han havde hvilet sig noget,